

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΡΦ. 10.

Πολιτικοί χαιρετισμοί, με άλλους λόγους οίκοι,
δι' ὧν ὑμνεῖται σήμερον τῶν βουλευτῶν ἡ νίκη.

Ἄγγελος χρυσοπτέρουγος εἰς ὅλα πρωτοστάτης
ὁ Ἄθως ὁ υπέρλαμπρος καὶ μέγας διπλωμάτης
καὶ πάλιν ἐθριαμβεύσει καὶ ὀρέπει δάφνας νέας
πολίτης πρώτος ἐκλεχθεὶς τῶν δῆμων τῆς Κραναιᾶς
κι' ἐγὼ πτωχὸς ὑποτελὴς τὸν Καίσαρα θαυμάζω
κι' ἐξίσταμαι καὶ ἴσταμαι καὶ πρὸς αὐτὸν κραυγάζω.

Χαίρε δι' οὗ τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν ἐλύθη
χαίρε ἐξ οὗ σημαντικὰ ὁ τόπος ὠφελήθη,
χαίρε ποῦ σ' ὅλους βάλαμον παρηγορίας σταῖζει
χαίρε ποῦ τὸν βαστάζοντα τὰ σύμπαντα βαστάζεις,
χαίρε ποῦ πᾶν ξεχάνεται πολιτικὸν σου λάθος
μ' αὐτὸ τὸ δυσθεώρητον τῆς εὐτυχίας βάθος,
χαίρε ποῦ κόκκον γνώσεως δὲν θάχῃ στὸ κεφάλι
αὐτὸς ποῦ πλέν θά σκεφθῇ μαζὺ σου νὰ τὰ βάλῃ
χαίρε μεγάλη κι' εὐγενὴ τῆς νήσου μας δικτάτωρ
χαίρε νυμφίε πάγκαλε Ῥωμάνε παντοκράτωρ

Ἐλέπουσα ἡ μεγαθύμος τῶν Κεφαλλήνων νῆσος
ὅτι ἐστράφη πρὸς αὐτὸν ὁ εὐεργέτης Κροῖσος,
εἶπε « πῶς ἔσται δυνατόν νὰ τὸν ἀποδιώξω ;

Τέσσαρους πρέπει κι' ὀξω ! »

Καὶ τέσσαρους ψηφίζουσα με εἰχῶς ἀντιρρήσεις,
ἔγινε τ' Ἀλ λ η λ ο ὕ ι α ποῦ ἐφρίξεν ἡ φύσις.

Γνώσιν τῆς καταστάσεως ὑλοτελῶς μὴ ἔχων,
ἀμέριμνος ὁ Ἰπποκράτης τὸν θάνατον τοῦ κατέχων
κι' ὑπνώττων ὅταν κατ' αὐτοῦ οἱ ἄλλοι ἐμελέτων,

ἤλπιζεν εἰς τοὺς πράκτορας καὶ εἰς τὸν Νικολέτον,
ἀλλ' ἤδη τὴν ἀνέλπιστον θρηνεῖ κακεῖνος πτῶσιν
καὶ ἀπρακτοὶ οἱ πράκτορες τὰ ἐφεξῆς βρῶσιν.

Χαίρε καμάρι τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἐπιστημόνων,
πῶπέρασες τὸ φούρναρη ὀγδόντα ψήφους μόνον !
Χαίρε ποῦ τὰ βιβλία σας καὶ τὰ ἐνσχυικά σας
πρέπει νὰ συνωδεύωνται καὶ με χαρτιὰ τῆς κάσας !
Χαίρε ποῦ ἕκαστος ἡμῶν γιὰ πινομή σου βόγγει,
χαίρε ποῦ δὲν σ' ἐγλύττωσε ὁ κάλαμος τοῦ Πόγγη,
χαίρε ὅτι εἰργάσθημεν γιὰ σὲ ὑπερβαλόντως
πλὴν σ' ἔφαγεν ὁ δάκτυλος τοῦ πανταχοῦ παρόντος,
χαίρε ποῦ τὴν σοφίαν σου ὁ κόσμος καταρᾶται,
χαίρε καὶ χαιρετίσματα γιὰ πάντα Μομφερράτε

Ἄναιμις οἴκου λάμποντος ἐφ' ἅπασαν τὴν γῆν,
ἔβαλε τὰ στιβάλια τῆς σ' αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν
καὶ παραστᾶσα μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν ψηφοφορίαν,
ἐμάγευε τοὺς θέλοντας θερίζειν σωτηρίαν
κι' ἐπῆλθεν ἀποτέλεσμα εἰς τὰ διαμερίσματα,
ποῦ Ἀ λ λ η λ ο ὕ ι α νὰ λὲς κι' ἀμὴν καὶ χαιρετίσματα !

Ἐχουσα ὡς γνωρίζετε, περίπου χρόνους δέκα
νὰ δοξαστῇ ἐκλογικῶς ἡ κακομοῦτρα Μέκκα,
ἀνέδραμε πρὸς τὸν Ἀβδοῦλ διάδοχον σεπτὸν
καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς αὐτόν.

Χαίρε Σουλτάνε ἡρώα μεγάλου κατορθωματος,
χαίρε βλαστὴ πολυτίμη τοῦ ἀμαρτανίου κοσμοκράτορος,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α15441Φ30074

χαῖρε ποῦ μᾶς ἐδόξασες καί με τὸ παραπάνου
ἀφότου μᾶς ἐμόλυσες στὰ μούρκια τοῦ 'Ρουμάνου,
χαῖρε ποῦ ἐσυνόδασες τὴν αὐτοκρατορίαν
μὲ τράπεζαν βαστάζουσαν τρεφίμων εὐφορίαν,
χαῖρε ποῦ φίλον ὁ 'Αλλάχ μᾶς ἐπεμῖεν οὐράνιον,
ἄνθρωπον ποῦ τὰ μούτρα του δὲν τᾶχε τὸ Κοράνιον.
Χαῖρε ποῦ σὲ ἠγάπησαν οἱ ἄσπονδοι ἐχθροί σου,
τιμὴ τῷ βασιλείῳ μας καὶ δόξα τῷ πατρί σου.
Χαῖρε π' αὐτὸς ὁ 'Αννινος ὁ πρῶτος συνωμότης,
ἐκάθισε στὴν κάλπη σου γιὰ σφαιριδιοδότης,
χαῖρε νικήσας τοὺς ἐχθροὺς μὲ θρίαμβον μεγάλον,
χαῖρε νυμφίε τῶν πτωχῶν καὶ τῶν κακοτραχαλῶν.

Ζῆλῃν ἐξαίφνης αἰσθανθεῖς καὶ βῆρος στὰ νεφρά του
κατέπεσε μαχόμενος ὁ λέων τοῦ 'Αφράτου,
κι' ἀντὶ ὡς ἠλπίζε νὰ δεῖ ὡς βουλευτὴς Κραναίας
βορμάντσα μόνον θὰ τραβᾷ ὑπὸ τὰς βανανέας
καὶ μὲ πικρὸ παράπονον μονελογῶν ὁ λέων
θὰ λέῃ 'Α λ λ η λ ο ὕ ι α, δὲν ξαναθαίλω πλέον!

'Ηκουσαν οἱ τσοπάνιδες καὶ οἱ τραγοποιμένες
τί ἐκλογὴς ὁ Κωσταντῆς ἔχει καταφευγμένες,
καὶ ποίας ἐκτιμήσεως καὶ συμπαθείας ἔτυχε
καὶ πόσον θριαμβευτικῶς ἀπανταχοῦ ἐπέτυχεν
κι' ἀμέσως ἐπετάξανε ψηλὰ τὶς ταρκαζήκες
κι' ἐκραύγαζον βελάζοντες μαζὺ μὲ τὶς κατσηκές.

Χαῖρε ὁ εὐπροσήμερος καὶ ὁ αἰσθηματίας,
χαῖρε καὶ τὸ ποθεύμενον πρὸ ὧδεκαετίας,
χαῖρε ποῦ ἀνταμείβεσαι γιὰ τὰ θελήματά μας
καὶ γιὰ τὰς ἀγορεύσεις σου στὰ πλημελλήματά μας.
Χαῖρε Γεράκη ἐμπλῆε γενναίων φρονημάτων
τροπαιοφόρε ἅγιε τῆς κώμης Βαλσαμάειων,
χαῖρε ποῦ ἂν μὲς τῇ Βουλῇ κᾶπως χαλᾶς ἢ τάξι,
ἀλλοίμονο στὸ βουλευτὴ ποῦ σὲ στραβοκυττάξῃ,
χαῖρε π' ἀστὴρ πολιτικός καινούργιος ἀνατέλλεις,
χαῖρε ἀνύμφευτε Κωστῇ ποῦ παντρεῖα δὲ θέλεις.

Ὁ δόωρον ὡς οἴγουρον οἱ πάντες θεωροῦντες
κι' αὐτὸν ὡς λύχνον λάμποντα οἱ Καστρινεῖς κρατοῦντες,
ἤρευναν ἵνα βουλευτὴς, μὲ τρόπον, ἐπιτύχῃ
ἀλλ' ὅταν εἶδαν πῶς κι' αὐτὸς εἶχε τὴν ἴδια τύχην
τῆς μαύρης τῆς παρέας του· δὲν εἶπαν ἄλλη λέξι
παρὰ τὸ 'Α λ λ η λ ο ὕ ι α, κι' ἀντὶς Μαστραλέξῃ!

'Ἦδον καὶ ἀντελήφθησαν οἱ περὶ τὸν 'Ρωμάνον
τὸν ζῆλον τῶν συμμάχων τῶν γενναίων Μουσουλμάνων
κι' ἀπὸ τὰς ἐνεργείας τῶν ἐκπεληγημένοι ὄντες,
τὰ παρακάτω πρὸς αὐτοὺς ἠκούεθσαν βοῶντες.

Χαῖρε βεζύρη Καμπανὲ ποῦ μετὰ τέχνη ὅσης
νυχθημερὸν εἰργάζετο κομίζων σημειώσεις,
Χαῖρε σφεὶ καθηγητὰ τῶν καταλόγων, Πόπσ
ποῦ δεύτερον παρόμοιον δὲν ἔχουμεν στὸν τόπο
χαῖρε Βλαχούλη μᾶστορα, πολῦτιμο σαῖνι,
χαῖρε Γραβόζα γιасаξῆ καὶ ντελη-Φωσκαρίνη,
χαῖρε ποῦ ἐθαυμάσαμε τὴν ἱκανότητά σας
ὁ δὲ Καμπίτσης τᾶχασε μὲ τὴν καπαταιτὰ σας.
Χαῖρε ποῦ ἡ καρδιά σας ἐξ αἰσθημάτων φλέγεται
καὶ ὁ Κρασσᾶς ἐμπρὸς σ' ἐσᾶς, δὲν εἶναι γιὰ νὰ λέγεται!
Χαῖρε Φωκίων ἐξέχον τῆς Μέκκας ἐργαλεῖον
ποῦ κάθεσαι ἰσόβια εἰς τὸ παντοπωλεῖον,
χαῖρε Μποκὲ, χαῖρε Λαγὲ καὶ πᾶσα ἡ χορεία,
ἢ περισσῶς δοξάζουσα τὴν αὐτοκρατορίαν.

Κήρυκες κατερχόμενοι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν,
πρὸς τὸν Σπινέλην ἔλεγον μὲ τόνον θλιβερόν,
« Τ' ἄκουσες Διενυσάκι μου τὰ νέα τὰ μαρόνια;
τίποτε δὲν μᾶς ἔκαμε τ' ἀγριεῖτο τῷ Κορώνιαν.
Πολλὴ μαυρίλα 'πλάκωσε μιάρην σὰν καλιχακούδα,
μᾶς μαύρισε κι' ἡ ἀρχοντιά, μᾶς μαύρισε κι' ἡ κούδα
ὁ δὲ Σπινέλης ἀπαντᾷ μὲ μιὰ ὀργυιὰ μουσοῦδα,
« τὸ μαῦρο 'Α λ λ η λ ο ὕ ι α μᾶς τῶδεσαν τὰ σκούδα! »

Λάμπας ὁ 'Αθως πανταχοῦ, τὰ πλήθη ἐσαγγήνευσεν
καὶ πολεμίους ἐκλογεῖς, διὰ μιᾶς εἰρήνευσεν
ἡμεῖς δ' οἱ μετ' ἐκπληξέως τὰ τρόπαια δρῶντες,
τῷ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ προσπίπτομεν βοῶντες.

Χαῖρε μεγάλη θάλασσα τὸν Φαραῶ ποντίσασα,
χαῖρε ἀντιπαλίτευσιν εὐδόλως συναντήσασα·
χαῖρε πολλῶν ἀνόρθωσις ἐλαστικῶν ἀνθρώπων,
χαῖρε ψυχὴ ἐλκύουσα διὰ μυρίων τρόπων,
χαῖρε ποῦ πάντες ἐβγαλαν τὴ σκούφια στὸν ἀφέντη
χαῖρε νικήσας τὴν ὀργὴν Μαριάτου καὶ Μανέντη,
χαῖρε ποῦ ἅπαντες τῆς σῆς ἐπόθησαν φιλίας,
χαῖρε ἡ γῆ τοῦ γλυττωμεῦ καὶ τῆς ἐπαγγελίας
ἐξ ἧς θὰ ῥέῃ διαρκῶς τὸ μέλι καὶ τὸ γάλα
χαῖρε νυμφίε πῶκατρες στὸ σβέρκο μας καθάλα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Εἰς τὸν ἅγιον, Θεοφάνειον, ἐνὸς ἐκ τῶν ἀγίων, ἡμεῖς οἱ πάντες προσκυνῶμεν, ὡς ἀξιῶμεν, αἰνῶνις αἰῶνις.

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

πῶς ὁ καυμένος Ὑπουργὸς ἔμπορευσε νὰ κοστάρη
ποῦ ὅποιος τὸν ἐψήφισε θὰ ἔχανε τὸ στᾶρι;
Καὶ γιὰ νὰ περιμένουνε τὸ στᾶρι τὰ Σαρλάτα,
μὲ μαῦρε Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α τὸν ἔκαμαν σαλάτα.

Νέαν ἐδειξέν ὁ Πρόνος ἀνεκκλήτητον χαράν,
ὅταν εἶδε πῶς κι' ὁ Νῶες ἔρχεται κατὰ σειρὰν
μὲ Ῥωμάνο, μὲ Γερᾶκη μὲ τῆς Μέκκας τὸ παιδί·
καὶ συρρέουν πανταχόθεν οἱ Προσιῶτες ἐν σπουδῇ,
καὶ τὸν γεροντα φιλοῦντες τὸν ἐν χρόναις ζηλευτόν,
ὥς ἐξῆς ἐγκωμιάζουν καὶ συγχαίρουσιν αὐτόν.

Χαῖρε Ἀβράμ, χαῖρε, Ἰσάκ, Ἐνώχ καὶ Μαθουσάλα,
χαῖρε δοξάσας σήμερον τοὺς Πρόρους καὶ τὴ Σκάλα·
χαῖρε κορῶνα Κορωνῆς καὶ τῶν γερόντων γέρας,
χαῖρε καὶ φυλάσσουσε νὰ μὴ σὲ βοῇ ἀγέρας·
χαῖρε ποῦ ἂν ἐγήρασες κι' ὁ γόνοντα πέντε εἶσαι,
Ῥωμάνος σ' ἐπαράλαβε κι' ἀμέσως νεουργεῖσαι,
χαῖρε ποῦ τώρα βουλευτὴ, θάχουμε τοῦ χερσιῦ μας
τὰ μονοπάτια νὰ φτιαστεῦν κι' οἱ μῦλοι τοῦ χωριῦ μας.
Χαῖρο στερρόν τῆς πίστεως, τῶν ἀσπρογάλων ἔρεισμα
χαῖρε ἀνύμφευτε γιατρὲ καὶ πρόσεχε τ' ἀέρισμα.

Ξένον καὶ ὅλως ἄγνωστον ἤγουν τὸν Μομφερράτον,
καθόλου δὲν ἐψήφισεν ἡ κώμη τῶν Τζανάτων,
κι' ἂν μερικοὶ συνέλαβον ἀντίθετον ἰδέα,
εἶδον καθ' ὕπνους ἐξαφνα ὄραματα σπουδαῖα
κι' ὁ κόσμος ὁ προληπτικός μὲ τρόπον ἀφυπνίστη
καὶ τόδ' οὖν Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α ποῦ τ' ἄλλαξε τὴν πίστη.

Ὅλος ὁ κόσμος τ' Ἀραχλιῦ κι' ὅλο τὸ Καπαντρίτι,
τῷ θαφνηφόρῳ νικητῇ καὶ σεβαστῷ πρεσβύτῳ
φόρον πληρώνων σεβασμῷ, λευκὴν τὴν ψῆφον εἶδει
καὶ τὰ ἐξῆς ἐγκώμια πρὸς τοῦτον ἀποδίδει.

Χαῖρε ὃν εἶδον γενεὰ κι' ἐγνώρισαν αἰῶνες,
χαῖρε ποῦ ἐκουράρισες ὅλες μας τίς λεχῶνες·
χαῖρε τοὺς συνδημότας σου θερμῶς ὑπηρετήσας·
χαῖρε ἐκ τούτων ἀμοιβὴν ποτὲ μὴ ἀπαιτήσας·
χαῖρε σεπτὸν καιρῆλιον ὃ ἔσωσεν ὁ χρόνος,
ἵνα ἐν τέλει τοῦ δοθῇ τῆς ἐξουσίας θρόνος·
χαῖρε ποῦ ὃν συνήντησεν ὁ Μωϋσῆς ἐν βῆτῳ
ἐκμηδενίζει σήμερον κοτζάμου Μομφερράτο.
Χαῖρε ποῦ ὁ παππούλης μας ποῦ κομπιστῆς
ἔφαε δίχως ὀρεξί, Μαρκέτο καὶ Σπινέλη.

Χαῖρε ποῦ Σκάλα καὶ Σπαθὶ μεγάλη δόξα θάχῃ,
χαῖρε γιατρὲ ἀνύμφευτε καὶ βάρδ' ἀπὸ συνάχι.

Ἦστα ἡ φύσις σήμερον Κρανίων κατεπλάγῃ
διὰ τὸν μέγαν θρίαμβον ὃν ὁ Ῥωμάνος ἄγει.
Ἀπρόσιτος ὁ κύριος ὅταν εἰς ὕψη φθάσῃ,
ἔχει' ἐδῶ στάς ἐκλογὰς καὶ προσιτὸς τοῖς πᾶσι,
ὅ,τι θελήσῃ γίνεται κι' ἀμέσως ἐκτελεῖται·
ἡμεῖς δὲ οἱ ταλαίπωροι πτωχοὶ τοῦ συμπολίται,
θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες χωρὶς κανένα νάζι
θὰ λέμε Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α ὅσο μᾶς διατάζει.

Ρήτορας ἤκουσε πολλοὺς ὁ κόσμος πολυφθόγγους
ποῦ λόγους ἐξεφύρνιζαν στάς κώμας καὶ στοὺς λόγγους·
κι' ἐκτός ἀφ' τὸν προφορικὸν ἐξ ὑπογείου λόγον,
εἶδε καὶ ἄρθρων πλησμονὴν γραπτῶν ἀξιολόγων·
ἀλλὰ καὶ οἱ ἀκούσαντες καθῶς κι' οἱ ἀναγνώσαντες,
εὐτὼς ἐβόων πρὸς αὐτοὺς τὴν προθυμίαν γνῶσαντες.

Χαῖρε ποῦ εἰς τοὺς λόγους σας καθόλου δὲν προσέχομεν
χαῖρε ποῦ ὑποθέτετε αὐτὰ ποῦ χρεῖαν ἔχομεν
χαῖρε ἀντιπαλαίουσα καὶ τὸ « Ἐμπρὸς νικῶσα
ἡ τῆς « Σημαίας » γλαφυρὰ καὶ ζηλεμένη γλῶσσα
χαῖρε ποῦ ὡς ἱστορικὰ τοῦ τόπου μας βιβλία
αὐτὰ τὰ φύλλα ἔπρεπε νὰ ὑμᾶσιν στὰ σχολεῖα.
Χαῖρε, ὅτι ἐτόλμησε ὁ Πόγγης νὰ πιστέψῃ
πῶς τὸ Ῥωμάνο ἀπὸ δῶ μπορεῖ νὰ ξεπαστρέψῃ.
Χαῖρε ποῦ ἐμωράνθησαν ἐκεῖνοι ποῦ νομίζουν
πῶς μὲ τὴν πένα μοναχὰ τὸ φρόνημα γυρίζουν.

Σῶσαι τὸν διωκόμενον ἐπιθυμῶν τὰ μάλα,
ὁ Χαλδᾶς ἐτριγύρισε Θεράμονα καὶ Σκάλα
κι' ὁμίλησαν κι' ἐνήργησαν γι' αὐτόν ὑπὲρ τὸ ζέον
μὰ τίποτε δὲν ἔκαμαν οἱ παῖδες τῶν Χαλδέων
γιατ' ἤσανε τὰ πράγματα σὲ μιὰ βαθυλωνία
π' ἀκόμη Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α φωνάζουν μὲ μανία.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον τὸ τῆς Κοντογενάδας
ὁ Μονοκροῦσος ἔρριψεν ὁ Τσαρουχοβελάδας.

Καὶ ἤδη ὁ περὶ τοῦ ἐκλογῆς μεγάλου
πρῶτος πολίτης γέγονεν τῆς εὐφραντάστου Πάλης·
Φιλοῦντες οὖν τὸν ἐξοχὸν τῶν ημερῶν μας τύπον
ἐκατοντάδες χωρικῶν, τάδε πρὸς τοῦτον εἶπον.

Χαίρε Μονοκρουσία μας, χαίρε παρηγοριά μας.
χαίρε δοξάζων περισσώς τὰ τίμα· χωρὶς μας
χαίρε ποῦ βασιλέηδες θὰ πιάνης ἀλαμπράτσο
καὶ πρέπει νὰ σὲ ντύσουμε μ' ἐξήδρο χιμὲς τὸ μπράτσο,
χαίρε ποῦ χάριν τοῦ λαμπροῦ τοῦ ἀξιώματός σου
δὲν πρέπει ν'ἄνε πρόστυχο τὸ ἀπανόσκουτό σου,
χαίρε ποῦ πρέπει νὰ σκεφθῇς τὸ πῶς θὰ κατορθώσουμε
τὰ χρέη τῆς Σταφιδικῆς ποτὲ νὰ μὴν πληρώσουμε
χαίρε ποῦ πρέπει στὴ Βουλὴ νὰ κάμης ταρναναί
ἐδῶθε περονόσπορος νὰ μὴ ματαπερνάη,
χαίρε ποῦ κλότσον ἐδῶκες τῆς ἀρχοντιᾶς σπουδαῖον
χαίρε ποῦ ἐπεκάθισες εἰς βίνας Λευβερίδων
χαίρε ποῦ ἤλπισαν εἰς σὲ τῆς Παλῆς οἱ πολῖται
καὶ βουλευτὴ σ' ἐκάμνε βεβαίως· κι' ἐννοεῖται.

Ῥυμος ἐκ πάσης Παλικῆς μεγάλως ἀγρικῆθη
ποῦ τὸν Φορέστην ὁ γιαντὸς πικρῶς ἐξεδικήθη.
Ἐπесαν οἱ δικτάτορες καὶ οἱ προνομιοῦχοι!
Μεγάλη δόξα στὸ κανὸ τοῦ καπιτὰ Τσαρούχη.
Ἐνίκησαν οἱ δυὸ γιαντροὶ ποῦ τίς ἀβδέλες βάζουν,
καὶ πάντες Ἀλληλοῦϊα εἰς τούτους ἀνακραζούν.

Φωτοδόχον οἱ Κολόμποι θεωρήσαντες λαμπάδα
γιὰ νὰ φέξῃ στὸ Ληξούρι, γιὰ νὰ φέξῃ στὴν Ἑλλάδα
τὸν κομφὸν τὸν Μαντζαβῖνον τὸν καθ' ὅλα ζηλετὸν
τοῦτον παμψηφεὶ ἐκλέγουν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν,
καὶ ἡμεῖς τὰ παρακάτω διὰ γλώσσης φιλικῆς
κράζομεν πρὸς τὸν Μεσίαν τῆς εὐάνδρου Παλικῆς.

Χαίρε καινούργια καὶ θερμὴ, ἐλπίς τῶν Ληξουραίων,
χαίρε μοδέρνον μύστακα καλλιεργῶν ὠραῖον,
χαίρε μουντζῶνων θέληγητρικὰ καὶ γλέντια τῆς Ἀθῆνας
γιὰ ν' ἀναλάβῃς ὀχληρὰς σταφιδικὰς εὐθύνες,
χαίρε ποῦ τὰ σφακιδία ἐσὺ τὰ πῆρες ὅλα
κι' οὔτε τοῦ Στέλιου ἄφησες, οὔτε τοῦ Τσαγκαρόλα.
Χαίρε θερμῶς ἀγαπηθεὶς ὑπὸ λαοῦ ἀπείρου
γιὰ πείσμα καὶ γιὰ μάνιτα τοῦ πεπτωκότος Σπύρου,
χαίρε ποῦ θὰν τὴν βλαστημὰς τὴν ὑψηλὴν σου θέσι,
ἐὰν ὁ περονόσπορος στὰ Κουβαλάτα πέσῃ,
χαίρε ποῦ εἰσθε σύμφωνοι μετὰ τοῦ Μονοκρούσου
καὶ μόνον κοντραστάρτε στὸ ζήτημα τοῦ λούσου.

Χαῖρε ποῦ ὁ Καλλίνικος ὁ φίλτατος Γιωργάκης,
δοξάζεται τὴν σήμερον ὡς βουλευτὴς Ἰθάκης,
ἡ λήπη μετριάζεται τῶν Μουφρατιανῶν,
καθὼς βγαίνουν ψυχραμοὶ καὶ λένε στὸ κοινόν·

« ἐὰν ἐμαύρισαν ἐδῶ τὴν ἄρρητον σοφίαν
ἐκεῖ μὰς ὑπεστήριξαν τὴν πατριδογραφίαν·
ἐσεῖ δὲν ἐπενήργησεν ἡ δύναμις τοῦ οἴκου
κι' ἐβγήκε τ' Ἀλληλοῦϊα ὑπὲρ τοῦ Καλλινίκου. »

Ἄλλοι καὶ γεραίροντες τοὺς βουλευτὰς κορδόνι,
δὲν πρέπει νὰ ξεχάσουμε Ῥαυτόπουλο, Βρυώνη
ποῦ τόσον ἐθριαμβεύσαν ἐν Σάμης ἐπαρχίᾳ,
ἤγουν ἐκέρδισαν κι' αὐτοὶ βουλευτικὰ λοχεῖα
Ἐκ βάθους συγχαιρούμεθα κι' αὐτὴν τὴν ξυνωρίδα
καὶ τὰ ἐξῆς τοὺς γράφωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα.

Χαίρε Βρυώνη, τὸν ἐχθρὸν καὶ νῦν κατατροπώσας
καὶ οὕτω πως τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἀσσοῦ διασώσας·
χαίρε ποῦ κάνεις τὸ Σουγιᾶ νὰ τῶρχονται ξυνάδες,
χαίρε ποῦ ἂν δὲν ἔμνεες, ἀγλιὰ στοὺς μπαστουνάδες·
χαίρε ποῦ πάλιν στὴν Κουρνὴ, δαφνοστεφῆς προβαίνει,
χαίρε πῶκατετροπώσας τὸν ἐκαταλαθέινει·
χαίρε καὶ σὺ Ῥαυτόπουλε τῆς Πύλαρος ἐλπίδα
ποῦ κάθε λάμα τοῦ Σουγιᾶ τὴν ἔκαμες λεπίδα·
χαίρε ποῦ ὅταν στὸ Γικλὸ, εἶδαν τί ψήφους εἶχες,
τοῦ Μπελατσιόλη τοῦ σπανοῦ ἀσκώθησαν ἡ τρίχες·
χαίρε πωβγήκετε κι' οἱ δυὸ, στὴν Πύλαρο ἐλεβέντες,
χαίρετε καὶ βοήθεια σας ἄς εἶν' ὁ Παπαμέντες,

Ἡ μῆτερ δύστηνος Ἑλλάς, πατρίς ἀγαπημένη,
καὶ τούτους τοὺς σωτῆρας σου τοὺς νέους δεξαμένη,
ἡ ἰδία κι' ἀπαράλλαχτη μουντζούρα θὰ σοῦ μένῃ.

Σ' εἶνα καλοῦπι μὲ τοὺς πρὶν εἶναι κι' αὐτοὶ χυμένοι·
ἡ κάλλη τοὺς ἐγέννησε - κοιλιὰ κατηραμένη -
κι' ἐβγήκαν ὅλοι βουλευταί, Ῥωμιοὶ δεδηλωμένοι.

Στὸ μέλι σου θεὰ βρεθοῦν σὰ μυῖγες κολλημένοι
κι' ὅταν ἀποχορτάσουνε κι' αὐτοὶ, κατακαυμένη,
πάλι στὸ δρόμο θὰ βρεθῇς ἐγκαταλελειμμένη.

Καὶ πάλι θάρπουνε Ῥωμιοὶ ἀπὸ Ῥωμιοὺς βαλμένοι
νὰ σώσουνε Ῥωμέϊκα τὴ μάνα τὴ χαμένη
κι' ἰδία θὰ λάβῃς προκοπὴ, κι' ἰδία δουλειὰ θὰ γένη.

Κι' ἔτσι γιὰ χρόνους φαίνεται τὸ πρᾶγμα θὰ πηγαίνει
κι' ἐλπίς καλλιτερεύσεως χαμνιά δὲν θ' ἀπομένῃ
καὶ σὺ, ἡ τόσον ἄλλοτε στὸν κόσμον τιμημένη,
πάντοτε δύστυχη θὰ ζῇς, ἂν ὄχι πελαμένη!

